

Sygn. akt II K 344/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Wildowicz

Protokolant: Martyna Żywicka

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2019 r. sprawy:

M. A., syna G. i J. z domu K., urodzonego (...) w B.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 4 sierpnia 2019 roku w O., prowadził w ruchu lądowym na drodze publicznej pojazd mechaniczny, tj. samochód osobowy marki O. o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (wynik analizy badanej próbki krwi - 1,56 ‰ alkoholu etylowego),

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

I. oskarżonego **M. A.** w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego, że w dniu 4 sierpnia 2019 r. w O., w ruchu lądowym, na drodze publicznej, prowadził samochód osobowy marki O. o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, posiadając 1,56 promila alkoholu etylowego we krwi, **to jest popełnienia czynu z art. 178a § 1 k.k.** i za to na mocy art. art. 178a § 1 k.k. skazuje go na **karę 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny**, ustalając wysokość 1 (jednej) stawki dziennej na **kwotę 10 zł. (dziesięciu złotych)**;

II. na mocy art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych objętych prawem jazdy kategorii B na okres 3 (trzech) lat;

III. na mocy art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych objętych prawem jazdy kategorii B zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 04 sierpnia 2019 r.;

IV. na mocy art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 zł. (pięciu tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

V. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 150 zł. (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem opłaty oraz kwotę 170,88 zł. (sto siedemdziesiąt złotych i osiemdziesiąt osiem groszy) tytułem pozostałych kosztów sądowych.

Sędzia:

Sygnatura akt II K 344/19

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i ujawnionego w toku przewodu sądowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 sierpnia 2019 r. M. A. spożywał alkohol. W godzinach wieczornych wsiadł do swego samochodu osobowego marki O. o nr. rej. (...) i zaczął poruszać się po drogach publicznych w O.. Około godziny 21:00, na ulicy (...), został

zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy z Komendy Powiatowej Policji w B.. Kierowca odmówił poddania się badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu w związku z czym został przewieziony do szpitala w B. gdzie została pobrana mu krew. W wyniku przeprowadzonych badań stwierdzono, że w próbce krwi pobranej od M. A. od godzinie 22:10 znajdowało się 1,56‰ alkoholu etylowego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyjaśnienia M. A. (k. 26v – 27, 58v), zeznania świadka M. B. (k. 31v, 58v – 59), notatkę urzędową (k. 2), protokół pobrania krwi (k. 12) oraz sprawozdanie z zakresu badań chemicznych (k. 11).

M. A. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że w dniu 4 sierpnia 2019 r. przebywając w O. spożywał alkohol. Nie pamiętał w jakich to było godzinach, jaki rodzaj alkoholu i jaką jego ilość spożył. W pewnym momencie wsiadł do swego samochodu marki O. (...) nr rej. (...) gdyż musiał pilnie jechać do apteki by kupić leki swemu 4 - miesięcznemu dziecku, które miało gorączkę. Apteka znajdowała się około 1,5 km od jego domu. Gdy tam zajechał i chciał wysiąść z pojazdu, podjechali do niego policjanci i nic nie mówiąc wyciągnęli go siłą z auta i położyli na ziemię. Następnie zawieźli go do szpitala gdzie pobrano od niego krew do badań gdyż odmówił poddania się badaniu alkomatem. Dodał, że nigdy wcześniej nie wchodził w konflikt z prawem. Aktualnie zamieszkuje w B. gdzie pracuje w związku z czym potrzebne jest mu prawo jazdy. Jest jedynym żywicielem swojej rodziny (k. 26v – 27, 58v).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu w świetle materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wina i okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu nie budzą jakichkolwiek wątpliwości.

Poza sporem pozostaje fakt, że w dniu 4 sierpnia 2019 r. w godzinach wieczornych M. A. kierował w miejscowości O., w ruchu lądowym, na drodze publicznej – ulicy (...), pojazdem mechanicznym – samochodem osobowym marki O. o numerach rejestracyjnych (...) (dowód – notatka urzędowa k. 2; wyjaśnienia oskarżonego, k. 26v-27, 58v; zeznania świadka M. B. k. 31v, 58v – 59).

Nie ulega również wątpliwości, że w momencie kierowania w/w pojazdem M. A. znajdował się w stanie nietrzeźwości. Okoliczność ta wynika z przeprowadzonych badań chemicznych próbki krwi pobranej od oskarżonego, w wyniku których stwierdzono w niej zawartość 1,56‰ promila alkoholu etylowego (k. 11, 12). Z zeznań interweniującego wówczas funkcjonariusza z Komendy Powiatowej Policji w B. M. B. (k. 31v, 58v – 59) wynika, że interwencja została zainicjowana zgłoszeniem dokonany przez partnerkę M. A., iż ten porusza się pojazdem w stanie nietrzeźwości. M. B. w trakcie interwencji wyczuł od kierowcy woń alkoholu. Oskarżony potwierdził zresztą, że tego dnia bezpośrednio przed kierowaniem pojazdem mechanicznym spożywał alkohol.

W świetle powyższego przyznanie się M. A. do popełnienia zarzucanego mu czynu jak też jego wyjaśnienia w tym zakresie zasługiwały na uwzględnienie. Sąd uznał je za wiarygodne i nie budzące jakichkolwiek wątpliwości.

Oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu umyślnie. Z okoliczności sprawy wynika jednoznacznie, że miał możliwość przewidzenia popełnienia przestępstwa i co najmniej godził się z taką ewentualnością.

Reasumując, opisane wyżej dowody uzupełniają się i tworzą logiczną całość nie pozostawiając zdaniem Sądu jakichkolwiek wątpliwości, co do tego, że M. A. dopuścił się zarzucanego mu czynu. Dowody te potwierdziły, że oskarżony w dniu 4 sierpnia 2019 r. w O., w ruchu lądowym, na drodze publicznej, prowadził samochód osobowy marki O. o nr. rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, posiadając 1,56 promila alkoholu etylowego we krwi. Zachowaniem swoim wyczerpał więc ustawowe znamiona przestępstwa przewidzianego w art. 178a § 1 k.k.

W ocenie Sądu w przypadku M. A. brak było podstaw do warunkowego umorzenia postępowania karnego wobec i odstąpienia od orzekania środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, czego domagał się jego obrońca. Niezależnie od innych przesłanek warunkujących możliwość zastosowania tej instytucji, a określonych

w art. 66 k.k., Sąd przyjął, że nie można uznać iżby wina i społeczna szkodliwość popełnionego przez niego czynu nie były znaczne, co szerzej zostanie omówione niżej.

Zdaniem Sądu wymierzona wobec oskarżonego kara grzywny jest odpowiednia biorąc pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące, a także warunki i właściwości osobiste sprawcy oraz stopień jego zawinienia i stopień społecznej szkodliwości czynu. Okolicznością obciążającą jest niewątpliwie to, że oskarżony był w przeszłości karany sądownie (k. 36v).

Niewątpliwie występki, którego dopuścił się M. A. cechuje wysoki stopień społecznej szkodliwości i wysoki stopień zawinienia. Oskarżony decydując się na prowadzenie samochodu osobowego po spożyciu alkoholu, postąpił wyjątkowo bezmyślnie i żaden powód nie może być usprawiedliwieniem dla takiego zachowania. Fakt prowadzenia pojazdu mechanicznego przez osobę będącą w stanie nietrzeźwości, stwarza realne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla innych jego uczestników. Powszechnie wiadomym jest, że kierowca poruszając się w takim stanie ma ograniczoną możliwość prawidłowego reagowania na występujące sytuacje drogowe i naraża na niebezpieczeństwo nie tylko siebie, lecz przede wszystkim innych uczestników ruchu drogowego. Oskarżony nie przejął się powszechnie znaną statystyką i nie zawahał się dołączyć do grona kierowców lekceważących podstawowe zasady bezpieczeństwa na drodze. Nie bez znaczenia pozostaje przy tym poziom stwierdzonego we krwi oskarżonego stężenia alkoholu etylowego (który był znaczny), co w prosty sposób przekłada się na zdolności psychomotoryczne człowieka, a tym samym poziom zagrożenia jaki kierowca stwarza innym uczestnikom ruchu drogowego. Co więcej, M. A. mając możliwości faktycznego i społecznego znaczenia czynu, mając możliwość zgodnego z prawem zachowania, nie będąc przez nikogo zmuszanym zdecydował się prowadzić pojazd w stanie nietrzeźwości. Tym samym stopień jego winy musiał być uznany za znaczny.

W ocenie Sądu wymierza ilość stawek dziennych grzywny jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego, a wysokość jednej stawki do jego możliwości zarobkowych.

Zgodnie z art. 42 § 2 k.k. Sąd orzeka na okres nie krótszy niż 3 lata, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, jeżeli sprawca w czasie popełniania przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji był w stanie nietrzeźwości.

Biorąc pod uwagę, że M. A. w czasie zdarzenia kierował samochodem osobowym Sąd uznał, że zasadnym było orzeczenie wobec niego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych objętych prawem jazdy kategorii B. Jednocześnie Sąd uznał, że minimalny okres wyłączenia sprawcy z ruchu będzie wystarczający.

Kierując się dyspozycją art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Sąd uznał, że minimalna wysokość świadczenia będzie wystarczająca do ugruntowania w społeczeństwie przekonania, iż kierujący pojazdami w stanie nietrzeźwości nie są traktowani pobłaźliwie, a spotykają się z właściwą represją karną.

Zgodnie z art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych objętych prawem jazdy kategorii B zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy, to jest od dnia 4 sierpnia 2019 r. (k. 10).

O kosztach postępowania orzeczono na mocy art. 627 k.p.k., a o opłacie na zasadzie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49, poz. 223 ze zm.).

Sędzia